

Theater De Spiegel

In pampers

naar het theater

Nieuwe baby- en peutervoorstelling 'Niet drummen' in première op kerstfeest in DE Studio

Jeugdtheater begint meestal vanaf een jaar of vier, maar De Spiegel maakt theater voor de allerkleinsten. "Kinderen begrijpen mijn werk beter dan volwassenen", zegt Karel Van Ransbeek, regisseur.

Veertien voorstellingen straan er deze kerstvakante in DE Studio geprogrammeerd van *Niet drummen*. Daarna gaat de nieuwe productie eerst in eigen land op tournee en dan in Europa, en nog verder. Theater De Spiegel heeft al meer dan tien jaar een sterke reputatie in het internationale jeugdtheater. "Somminge van onze voorstellingen spelen drie tot vijf jaar. Dat wordt repertoiretheater", lacht artistiek leider en regisseur Karel Van Ransbeek.

Op een woensdagochtend verwelkomt hij ons ontspannen in DE Studio, het gebouw van de vroegere theateropleiding Studio Herman Teirlinck, vlakbij het Mechelseplein. Vlak voor de kerstvakantie komen een paar schoolklassjes naar de eerste try-outs kijken. En er mocht nog best een extra persoon met proefpersoonlijke bijkomsten zitten, om te ervaren hoe dat nu is, een voorstelling voor kinderen die nog maar net - of nog niet eens - op de kleuterschool zitten. Niet voor niets zijn er altijd verzorgingskussens en potjes in de zaal, en is er een ruimte om buggy's te parkeren. Alles om het nieuwe theaterpubliek (en hun ouders) het nodige comfort te bieden.

In stoel naar boven

Vergeet theaterzalen als de Bourla of deSingel, waar mensen vlak voor het aanvangsuur gehand haat hun stoel rennen om dan het licht te zien uitgaan en twee uur lang naar een podium met acteurs te staren. In DE Studio spelen muzikanten Joeri Wens en Nicolas Ankoudinoff al in de ontvangstruimte, zodat de kinderen die twee mannen en hun mooie instrumenten - een bijzondere trommel en een houten fluit - al eens van dichtbij kunnen bekijken.

Als iedereen er is, vertrekken ze ratenvanger van Hamelen-gewijs naar het theaterzaaltje boven. Achter de muzikanten aan klimmen de peuters in stoet de trap op, om daarna samen met hun nieuwe vrienden in een soort bedoeientent te gaan zitten. Het licht wordt geleidelijk gedimd, zodat niemand te hard schrikt. Op de grond liggen ronde tapijten, en de metalen tentconstructie zit ook vol ronde vormen. Een soort levensgrote tamboeïnen zijn het, die straks als muziekinstrument en als projectiescherm zullen worden gebruikt.

Het decor bestaat uit een soort bedoeientent waarin ook het publiek mag komen zitten. FOTO LUDO MARIEN

Al bij aankomst maken de kinderen kennis met de muzikanten. FOTO LUDO MARIEN

Een rood lampje is een van de fascinerende personages. FOTO LUDO MARIEN

In het midden van een tent zit een grote kalebas onder het witte doek, die daar door de muzikanten en nog één acteur voorzichtige onderuit wordt gehaald. De helft van de kinderen, inclusief die van mij, ligt al op hun knieën om onder dat doek te kunnen gluren. "Bal, bal", roepen er een paar enthousiast. En als in die bal ook nog eens een rood lampje blijkt te zitten, vinden ze dat helemaal geweldig. Hoe sympathiek de muzikanten ook zijn, het lampje is de Scarlett Johansson of de George Clooney van de cast.

Knikkerbaan

Een coherent verhaal zoals volwassenen dat gewend zijn, zit er niet in. Maar het komt er op neer dat het rode lampje op verkenning gaat, dat er overal in de tent gekke klanken en nieuwe instrumenten opduiken, dat de tent tegelijkertijd een ingenieuze knik-

kerbaan blijkt te zijn, en dat de kinderen halverwege de voorstelling na een kort wandelingsje eens op een andere plaats mogen gaan zitten.

Als de twee muzikanten een rood balletje heen en weer slaan met hun tamboeïnen, zegt mijn zoonje enthousiast: "Hé, dat lijkt wel pingpong." En als het ratelen van zilverkleurige kerstslingers wordt afgewisseld met tromgeroefel, zegt hij: "Hoor je dat mama, het onweert." Verder stelt hij af en toe een vraag (Wanneer gaan ze praten? Waar zijn de stokies van de trommel? Gaan ze nog koken met die potten?) en staat hij af en toe recht om beter te kunnen zien wat er gebeurt.

Poppenspeler

Als het stuk na drie kwartier is afgelopen, heeft hij met als rest van het jonge publiek weinig zin om te vertrekken. Ze willen zelf

veel kinderen denken dat melk uit de winkel komt in plaats van uit een koe. Voor veel kinderen komt muziek uit een iPod in plaats van uit een instrument."

FOTO LUDO MARIEN

KAREL VAN RANSBEEK
Theater De Spiegel
"Voor een kind is het leven van een bal even belangrijk als dat van een mens."

Alpenhoorn

Theater De Spiegel richt zich op alle kinderen. Tijdens de Zomer van Antwerpen vorig jaar, speelden ze in twintig kinderdagverblijven. "We zien ook dat er soms mensen naar onze voorstellingen komen die zelf nooit naar het theater gaan, maar die het voor de kinderen doen. Op internetforums over baby's raden jonge ouders elkaar onze voorstellingen aan. Dan zit je in een heel ander circuit dan dat van culturele sector."

Tot een paar jaar geleden maakte Karel Van Ransbeek ook nog voorstellingen voor volwassenen, maar daar is hij mee gestopt. "In de producties voor baby's en peuters ben ik veel vrijer om te doen wat ik wil. Zo heb ik al gewerkt met een baritonzanger die ook alpenhoorn speelde. Volwassenen hebben daar vaak al een oordeel over voor het begint, kinderen staan voor alles open."

MAAIKE FLOOR

• Niet drummen speelt 14 keer tijdens de kerstvakantie in DE Studio: op 27 en 30 december en op 2 en 4 januari.
Volledige programma en tickets: www.destudio.com
www.despiegel.com

gel.com

Na afloop het materiaal eens uittesten mag gewoon. FOTO MARIEN LUDO